I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EEG) Nr. 3339/87 VAN DE RAAD

van 4 november 1987

houdende instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van ureum van oorsprong uit Libië en Saoedi-Arabië, houdende aanvaarding van verbintenissen in verband met de invoer van ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, Joegoslavië, Koeweit, Trinidad en Tobago, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie en houdende beëindiging van het betrokken onderzoek

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1761/87 (2), inzonderheid op de artikelen 10 en 12,

Gezien het voorstel van de Commissie, ingediend na overleg in het Raadgevend Comité overeenkomstig genoemde verordening,

Overwegende hetgeen volgt :

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

(1) De Commissie heeft bij Verordening (EEG) nr. 1289/87 (3) een voorlopig anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek (DDR), Joegoslavië, Koeweit, Libië, Saoedi-Arabië, Trinidad en Tobago, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie. Dit recht werd bij Verordening (EEG) nr. 2691/87 (4) verlengd voor een tijdsduur van ten hoogste twee maanden.

B. VERDERE PROCEDURE

(2) Na de instelling van het voorlopige anti-dumpingrecht zijn de communautaire producenten, verschillende exporteurs, importeurs en gebruikers van het betrokken produkt desgevraagd in de gelegenheid gesteld door de Commissie te worden gehoord. De communautaire producenten, de meeste exporteurs, alsmede enkele importeurs en gebruikers hebben tevens schriftelijk hun standpunten inzake de verordening aangaande het voorlopige recht medegedeeld.

(3) Enkele exporteurs en importeurs verzochten tevens in kennis te worden gesteld van bepaalde feiten en hoofdoverwegingen op basis waarvan de Commissie voornemens was definitieve maatregelen aan te bevelen. Deze verzoeken worden ingewilligd.

(4) Naast de onderzoeken die tot de voorlopige vaststelling leidden heeft de Commissie nader onderzoek verricht ten kantore van de volgende ondernemingen :

Communautaire producenten

— Nitrogen Eireann Teoranta (Dublin).

Importeurs

— Ferchimex NV (Antwerpen), een met Sojuzpromexport (USSR) verbonden importeur,
— USC (Industrial) Ltd (Londen),
— Cerealtoscana SpA (Altopascio),
— Sadepan Chimica (Viadana),
— SIPA (Parijs),
— Unifert France SA (Parijs).

C. DUMPING

i) Normale waarde

a) *Saoedi-Arabië*

(5) De normale waarde werd definitief vastgesteld op de grondslag van de binnenlandse prijzen van SAFCO, die het door SAMAD geproduceerde ureum gedurende het onderzoektijdvak verkocht en voldoende bewijsmateriaal verschafte.

(1) PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.
(2) PB nr. L 167 van 26. 6. 1987, blz. 9.
(3) PB nr. L 121 van 9. 5. 1987, blz. 11.
(4) PB nr. L 254 van 5. 9. 1987, blz. 20.

(6) Hiertoe werden de door SAFCO aan onafhankelijke afnemers berekende verkoopprijzen gebruikt, zulks omdat het niet passend werd geacht bij de vaststelling van de normale waarde aan de hand van binnenlandse prijzen rekening te houden met een transferprijs tussen verbonden ondernemingen of afdelingen van een exporteur, aangezien dit niet de prijzen zijn die bij normale transacties voor een soortgelijk produkt worden of moeten worden betaald. Derhalve werden alleen prijzen aan onafhankelijke afnemers voor de vaststelling van de normale waarde gebruikt.
Uit het gedurende het onderzoek verzamelde bewijsmateriaal bleek dat SAMAD en SAFCO een integrerend deel vormen van een zelfde concern (SABIC). Het feit dat zij juridisch afzonderlijke eenheden vormen doet niets af aan het bestaan van één enkele economische eenheid. Waar het om gaat is niet de juridische structuur doch het feit dat SAFCO als verkooponderneming optreedt met betrekking tot het betrokken door SAMAD vervaardigde produkt en soortgelijke functies vervult als een interne verkoopafdeling.

De exporteur stelde dat vanwege de verschillen in de op de binnenlandse markt en de voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochte hoeveelheden, de normale waarde gegrond diende te zijn op een beperkte groep transacties die kwantitatief het meest overeenkwamen met de bij uitvoer verkochte hoeveelheden.

De Raad was het met de Commissie eens dat dit neerkwam op een verzoek om correcties voor verschillen die naar zeggen van invloed waren op de vergelijkbaarheid van de prijzen, en dat dergelijke correcties alleen zouden mogen worden toegestaan in overeenstemming met de in artikel 2, lid 10, van Verordening (EEG) nr. 2176/84 neergelegde objectieve maatstaven. De normale waarde werd derhalve uiteindelijk vastgesteld op de grondslag van de prijzen voor alle binnenlandse transacties gedurende het onderzoektijdvak. Het vraagstuk van de correcties wordt in de overwegingen 18 tot en met 21 behandeld.

(7) Aangezien op de binnenlandse markt zowel bewerkt als onbewerkt ureum werd verkocht, werd de normale waarde voor elk van deze soorten afzonderlijk vastgesteld.

b) *Koeweit*

(8) Bij het bepalen van de normale waarde werd rekening gehouden met het feit dat er van het soortgelijk produkt op de binnenlandse markt van dit land geen aanzienlijke verkopen hadden plaatsgevonden. Er werd derhalve besloten dat de normale waarde op de grondslag van de aangenomen waarde diende te worden vastgesteld.

De aangenomen waarde werd vastgesteld door bij de produktiekosten een redelijke winstmarge op te tellen. De produktiekosten werden berekend op basis van alle kosten, zowel vaste als variabele, in de normale handel, in het land van oorsprong voor materialen en vervaardiging, vermeerderd met een redelijk bedrag voor de verkoop-, administratieve en andere algemene uitgaven.

Voor de voorlopige vaststelling van de normale waarde werd een winstmarge van 10 % bij de produktiekosten opgeteld. De exporteur betoogde evenwel dat deze marge te hoog was, gezien de door deze onderneming en andere ureumproducenten elders ter wereld gedurende een aanzienlijke tijdsspanne geleden verliezen. In feite werd voorgesteld om deze reden geen winstmarge toe te voegen.

Gezien echter de duidelijke bewoordingen van artikel 2, lid 3, onder b), punt ii), van Verordening (EEG) nr. 2176/84, waarin wordt bepaald dat de aangenomen waarde wordt bepaald door bij de produktiekosten een redelijk bedrag voor winst te voegen, gaat het er niet om of al dan niet een winstmarge dient te worden toegevoegd, maar veeleer wat een redelijke winstmarge is. Op basis van de beschikbare feiten wordt het onredelijk geacht minder dan 2,5 % toe te voegen, aangezien dit het absolute minimum is dat in de betrokken sector nodig is om een producent in staat te stellen de vereiste middelen te verdienen om een fabriek technisch op peil te houden.

De producent van ureum in Koeweit had als alternatief voorgesteld de normale waarde op de grondslag van de uitvoerprijzen naar derde landen te bepalen, in plaats van op de grondslag van de aangenomen waarde. Op dit voorstel kon niet worden ingegaan aangezien het gedaan werd in een bijzonder laat stadium van het onderzoek en het in verband met de zwaar gedrukte prijzen op de wereldmarkt onjuist leek de prijzen bij uitvoer naar derde landen te gebruiken. Bij gedrukte wereldmarktprijzen is het immers zeer waarschijnlijk dat indien een exporteur op één markt dumpt, hij eveneens op andere markten dumping zal verrichten.

c) *Trinidad en Tobago*

(9) Bij de vaststelling van de normale waarde werd rekening gehouden met het feit dat er geen aanmerkelijke verkopen van het soortgelijke produkt op de binnenlandse markt van dit land hadden plaatsgevonden. Derhalve werd besloten dat de normale waarde vastgesteld moest worden op grondslag van de aangenomen waarde.

De aangenomen waarde werd vastgesteld door bij de produktiekosten een redelijke winstmarge te voegen. De produktiekosten werden berekend op de grondslag van alle kosten, zowel vaste als variabele, in de normale handel, in het land van oorsprong, van materialen en vervaardiging, vermeerderd met een redelijk bedrag voor verkoop-, administratieve en andere algemene uitgaven.

De producent te Trinidad en Tobago verzocht afschrijving en waardevermindering uit te sluiten van de produktiekosten aangezien hij eerst onlangs de produktie van het betrokken produkt had aangevangen en deze kosten derhalve niet mochten worden geacht te zijn gemaakt in de gewone handel. Dit verzoek kan niet worden ingewilligd omdat deze posten normale elementen van de produktiekosten van een onderneming in een land met een markteconomie zijn en werkelijk gemaakte uitgaven weergeven. Tevens werd verzocht om financieringskosten met betrekking tot de bouw van de fabriek uit te sluiten aangezien de Gemeenschap anders in strijd met de artikelen 129 en 185 van de derde ACS-EEG-Overeenkomst zou handelen. Op een dergelijk verzoek kan evenwel niet worden ingegaan omdat deze artikelen voor de vaststelling van de normale waarde niet ter zake doen. Er kan alleen rekening worden gehouden met de fase van ontwikkeling van het land van uitvoer wanneer wordt onderzocht welke maatregelen het meest passend zijn in het belang van de Gemeenschap, doch niet wanneer het gaat om vaststelling van dumping, waarvoor objectieve criteria moeten worden toegepast. Deze uitleg is in overeenstemming met artikel 13 van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van het GATT.

De onderneming verzocht eveneens om een gedeelte van de bouwkosten van een pier voor de verscheping van onder meer ureum, bij de uiteindelijke vaststelling van de normale waarde uit te sluiten. Gegeven het feit dat bij het onderzoek ter plaatse geconstateerd werd dat deze bedragen werkelijk gedurende het onderzoektijdvak aan de ureumfabriek in rekening werden gebracht en dat nadien geen afdoend bewijs van het tegendeel werd ontvangen, kon dit verzoek niet worden ingewilligd.

Ten aanzien van de winstmarge werd betoogd dat het onredelijk was te blijven bij het voor de voorlopige vaststelling gebruikte cijfer van 7 %, voornamelijk omdat de marktprijzen gedurende het onderzoektijdvak gedrukt waren en de ureumproducenten nergens ter wereld in staat waren winst te boeken. Om de bij punt 8 uiteengezette redenen werd het redelijk geacht een winstmarge van 2,5 % bij de produktiekosten van de producent te Trinidad en Tobago te voegen.

d) *Joegoslavië*

(10) Als gevolg van het gebrek aan medewerking van de zijde van de Joegoslavische producent in de aanvangsfase van het onderzoek, werd de voorlopige vaststelling van de normale waarde gebaseerd op de beschikbare feiten, dat wil zeggen op de op de binnenlandse markt te betalen prijs zoals deze in de klacht werd genoemd. Ofschoon de betrokken onderneming in een latere fase van het onderzoek had aangeboden met de Commissie samen te werken, werd geen bewijsmateriaal met betrekking tot de normale waarde ingediend. De Raad bevestigt derhalve de door de Commissie verrichte voorlopige vaststelling.

e) *Libië*

(11) Aangezien na de voorlopige vaststelling van de Commissie geen commentaar werd geleverd door de betrokken producent, en bij gebreke van voldoende medewerking of betere informatie, wordt de normale waarde uiteindelijk ingevolge artikel 7, lid 7, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 vastgesteld op de grondslag van de beschikbare gegevens, dat wil zeggen de in de klacht genoemde produktiekosten. Met betrekking tot de hoogte van de aan de produktiekosten toe te voegen winstmarge, wordt het passend geacht hetzelfde cijfer te gebruiken als voor de producenten in Koeweit en Trinidad en Tobago (zie overweging 8).

f) *De Duitse Democratische Republiek, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie*

(12) Ten einde tot een voorlopige vaststelling van de normale waarde te komen, hield de Commissie rekening met het feit dat de Duitse Democratische Republiek, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie geen markteconomieën hebben. Ten einde vast te stellen of de invoer uit deze landen met dumping geschiedde, werden de vaststellingen derhalve gegrond op de normale waarde in een land met markteconomie. In dit verband stelden de indieners van de klacht de Oostenrijkse markt voor.

(13) De Commissie meende om de in overweging 16 van Verordening (EEG) nr. 1289/87 uiteengezette redenen evenwel dat, voor de voorlopige vaststelling, Saoedi-Arabië in dit geval een passende en niet onredelijke keuze als land van vergelijking vormde.

(14) De producenten in Tsjechoslowakije en de USSR hebben deze keuze na de instelling van het voorlopige anti-dumpingrecht niet betwist.

De producent in de Duitse Democratische Republiek verzocht de normale waarde vast te stellen op de grondslag van de structuur van zijn eigen produktiekosten, in plaats van op basis van de normale waarde in een derde land met markteconomie. Dit verzoek kon evenwel niet worden ingewilligd aangezien een dergelijke methode niet binnen de mogelijkheden valt waarin ingevolge artikel 2, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2176/84 is voorzien.

De Raad bevestigt derhalve de voorlopige vaststelling van de Commissie.

ii) Prijzen bij uitvoer

(15) De prijzen bij uitvoer werden over het algemeen bepaald op basis van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen voor de produkten die met het oog op uitvoer naar de Gemeenschap werden verkocht.

(16) Met betrekking tot de uitvoer naar de Gemeenschap van het produkt van oorsprong uit de Sowjetunie werd geconstateerd dat het grootste deel daarvan via een dochteronderneming in de Gemeenschap werd verricht. Ofschoon de prijs bij uitvoer onder dergelijke omstandigheden gewoonlijk ingevolge artikel 2, lid 8, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 wordt samengesteld, leek het de Commissie ten dienste van een voorlopige vaststelling voldoende de uitvoerprijs voor deze transacties vast te stellen op basis van de door de importeur aan de exporteur betaalde factuurwaarde. Er was namelijk reden aan te nemen dat de factuurprijzen niet wezenlijk verschilden van het peil dat bij samenstelling van de prijs bij uitvoer zou zijn bereikt.

Na de instelling van de voorlopige antidumpingrechten is ten kantore van de met de Sowjetexporteur verbonden importeur een onderzoek verricht, met als hoofddoel de prijzen te verifiëren waartegen het ingevoerde produkt voor het eerst door deze importeur aan onafhankelijke kopers werd doorverkocht. Op basis van deze gegevens werden de prijzen bij uitvoer ten slotte in overeenstemming met artikel 2, lid 8, onder b), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 samengesteld.

Ten aanzien van het overblijvende deel van de gedurende het onderzoektijdvak door de Sowjetexporteur verrichte uitvoer, dat wil zeggen de uitvoertransacties met niet-verbonden importeurs, werden de prijzen bij uitvoer uiteindelijk vastgesteld op basis van de werkelijk betaalde prijzen.

iii) **Vergelijking**

(17) Bij het vergelijken van de normale waarde met de uitvoerprijzen werd, in overeenstemming met de in artikel 2, lid 10, van Verordening (EEG) nr. 2176/84 neergelegde voorschriften, zo nodig rekening gehouden met verschillen die van invloed kunnen zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen.

a) *Verschillen in hoeveelheden*

(18) De producent/exporteur in Saoedi-Arabië verzocht om een correctie op grond van artikel 2, lid 10, onder b), punt i), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 ten einde rekening te houden met de verschillen in de hoeveelheden die op de binnenlandse markt en voor uitvoer naar de Gemeenschap waren verkocht. Hiertoe werd voorgesteld dat de hoeveelheidskorting, die op de binnenlandse markt voor verkopen van 5 000 ton of meer stelselmatig werd verleend, op alle binnenlandse verkopen zou worden toegepast, ten einde deze met de uitgevoerde hoeveelheden vergelijkbaar te maken.

Dit verzoek werd niet ingewilligd aangezien geen overtuigend bewijs werd verstrekt dat aan alle criteria van artikel 2, lid 10, onder b), punt i) of punt ii), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 was voldaan. De Raad wijst erop dat al rekening was gehouden met verschillen in hoeveelheden toen op de grondslag van het gewogen gemiddelde van alle werkelijk betaalde prijzen de normale waarde werd vastgesteld en toen correcties werden aangebracht voor de verschillen in de verkoopvoorwaarden.

b) *Verschillen in verkoopvoorwaarden*

(19) Ten aanzien van de verschillen in verkoopvoorwaarden werden de correcties beperkt tot de verschillen die een rechtstreeks verband hadden met de betrokken verkopen, zoals kredietvoorwaarden, bankkosten, vervoer, verzekering, commissies, opslag, salarissen van verkopers, verpakkings- en laad- en loskosten.

(20) Verzoeken om andere aanpassingen zoals verschillen in technische bijstand en advertentiekosten werden niet ingewilligd omdat afdoende bewijsmateriaal waaruit bleek dat kostenverschillen rechtstreeks verband hielden met de betrokken verkopen niet was overgelegd.

De producent/exporteur te Saoedi-Arabië verzocht eveneens om een aanpassing voor verschillen in handelsniveau met als argument dat alle verkopen op de binnenlandse markt geschiedden aan de eindverbruikers, dat wil zeggen aan individuele boeren of landbouwondernemingen, met uitzondering van leveringen aan één afnemer, een industriële grootverbruiker van ureum, die in beginsel recht had op een bijkomende korting, terwijl meer dan 70 % van de verzendingen naar de Gemeenschap naar zeggen plaatsvond voor industrieel gebruik aan afnemers die ureum verwerkten tot andere soorten meststoffen.

Dit verzoek werd niet ingewilligd, aangezien werd overwogen dat niet overtuigend bewezen was dat er verschil in handelsniveau bestond aangezien het merendeel der verkopen, zowel op de binnenlandse als op de buitenlandse markt, aan eindgebruikers was geschied. Voorts werd door de producent/exporteur toegegeven dat de betrokken afnemer in Saoedi-Arabië gedurende het onderzoektijdvak niet een dergelijke korting genoten had.

(21) De vergelijking van de prijzen bij uitvoer met de normale waarde werd op de volgende grondslag gemaakt :

— Saoedi-Arabië : af pakhuis ;
— Koeweit en Trinidad en Tobago : fob ;
— Joegoslavië, Libië, Tsjechoslowakije, de Duitse Democratische Republiek en de Sowjetunie : af fabriek.

iv) **Dumpingmarges**

(22) De dumpingmarge werd voor elke exporteur berekend als het bedrag waarmee de vastgestelde normale waarde de prijs bij elke uitvoertransactie naar de Gemeenschap te boven gaat.

Uit het onderzoek van de feiten bleek het bestaan van dumping ten aanzien van de bij deze procedure betrokken producenten/exporteurs.

(23) Deze marges verschillen naar gelang van de exporteur, waarbij de gewogen gemiddelde marge voor elk van de onderzochte exporteurs als volgt is :

	in %
a) *Saoedi-Arabië*	
SAMAD/SAFCO	55
b) *Koeweit*	
PIC	36
c) *Trinidad en Tobago*	
NEC	37
d) *Joegoslavië*	
INA	78
e) *Libië*	
NAPETCO	58
f) *Tsjechoslowakije*	
Petrimex	36
g) *Duitse Democratische Republiek*	
Chemie-Export-Import	51
h) *Sowjetunie*	
Sojuspromexport	60

D. SCHADE

(24) Met betrekking tot de schade die veroorzaakt is door de invoer met dumping, blijkt uit het beschikbare bewijsmateriaal dat de invoer van ureum in de Gemeenschap uit de Duitse Democratische Republiek, Joegoslavië, Koeweit, Libië, Saoedi-Arabië, Trinidad en Tobago, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie gestegen is van 95 188 ton in 1984 tot 236 245 ton in 1985, dat wil zeggen met 148 %. In de eerste negen maanden van 1986 bedroeg deze invoer 722 455 ton. Over het gehele jaar 1986 bedroeg deze invoer 1 034 051 ton, hetgeen een stijging van 338 % in vergelijking met 1985 vertegenwoordigt.

De invoer (in ton) van elk der bij deze procedures betrokken landen is tussen 1984 en 1986 als volgt gestegen :

	1984	1985	1986 (9 maanden)	1986 (gehele jaar)
Tsjechoslowakije	34 257	33 621	30 951	42 631
Duitse Democratische Republiek	33 771	26 180	72 274	89 739
Koeweit	—	11 212	46 709	46 710
Libië	2 188	15 252	182 369	284 303
Saoedi-Arabië	—	20 000	110 475	110 475
Sowjetunie (1)	9 223	77 650	154 834	270 849
Trinidad en Tobago	—	30 209	94 871	147 936
Joegoslavië	15 749	22 121	29 972	41 408

(1) Volgens de cijfers van de Sowjetexporteur was de uitvoer zelfs hoger geweest, in het bijzonder in 1985. Doch hierover werd geen afdoend bewijsmateriaal ontvangen.

(25) Deze ontwikkeling betekende een toename van het marktaandeel van deze landen in de Gemeenschap van 2,45 % in 1984 tot 5,85 % in 1985, en tot 20,28 % in de eerste negen maanden van 1986. Indien de hoeveelheid ureum vervaardigd door de EG-producenten en bestemd voor gebonden verkopen wordt afgetrokken van het totaal verbruik in de Gemeenschap, betekent deze ontwikkeling een toegenomen marktaandeel van de gedumpte invoer van 3,48 % in 1984 tot 8,20 % in 1985 en tot 26,29 % in de eerste negen maanden van 1986. Indien deze ontwikkeling alleen wordt gerelateerd aan het gebruik van ureum in de landbouwsector, in de veronderstelling dat 90 % van de gedumpte invoer in deze sector wordt verkocht, betekent deze ontwikkeling een toename van het marktaandeel van 4,06 % in 1984 tot 9,37 % in 1985 en tot 29 % gedurende de eerste negen maanden van 1986.

(26) Er werd door verschillende partijen aangevoerd dat bij een beoordeling van de gevolgen van de gedumpte invoer voor de bedrijfstak van de Gemeenschap rekening moest worden gehouden met het feit dat de EG-producenten zelf een deel van de gedumpte invoer aankochten.

Wat dit betreft werd geconstateerd dat gedurende het onderzoektijdvak ongeveer 108 000 ton ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, Libië, Trinidad en Tobago en de Sowjetunie al dan niet rechtstreeks door EG-producenten van ureum was ingevoerd.

a) Gedurende het onderzoektijdvak kochten de Franse producenten rond 68 000 ton van de gedumpte produkten aan. Deze transacties vonden voornamelijk plaats omdat een van de producenten zijn voornaamste fabriek in 1985

voor negen maanden had gesloten ten einde de efficiëntie daarvan te verbeteren — waardoor onvoldoende materiaal beschikbaar was voor de toelevering aan de binnenlandse afnemers. Volgens de Franse producenten hadden zij tevens willen voorkomen dat enkele hunner klanten op een andere toeleveringsbron zouden overstappen. Volgens de gegevens die ter beschikking staan waren de wederverkoopprijzen van het ingevoerde produkt ongeveer gelijk aan de door de producenten voor hun eigen produkt berekende prijzen.

b) De Italiaanse producenten kochten de totale hoeveelheid ureum van oorsprong uit de Sowjetunie die Italië gedurende het onderzoektijdvak binnenkwam, wat neerkwam op 16 881 ton.

Ongeveer 4 500 ton van deze hoeveelheid werd aan vaste afnemers doorverkocht tegen prijzen die duidelijk lager waren dan de verkoopprijzen die voor het in Italië vervaardigde produkt werden berekend. Voor de resterende hoeveelheid waren de wederverkoopprijzen ongeveer gelijk aan die welke voor het in Italië vervaardigde en verkochte produkt werden berekend.

c) In 1986 had de Portugese producent van ureum 17 182 ton van het betrokken produkt van oorsprong uit Libië aangekocht, alsook ongeveer 6 000 ton ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek. Reden voor deze transacties was een omvangrijke storing in de fabriek van deze producent.

De Commissie heeft onder deze omstandigheden in haar voorlopige vaststelling besloten dat de Franse en Italiaanse producenten die het gedumpte produkt hadden ingevoerd en doorverkocht, niet hoefden te worden uitgezonderd van de door de invoer met dumping getroffen bedrijfstak van de Gemeenschap. De Raad constateert dat de hoeveelheid die door deze producenten werd ingevoerd en doorverkocht slechts een gering aandeel (van onderscheidenlijk 0,61 % en 5,34 % in 1985 en in de eerste negen maanden van 1986) was van de totale verkopen van voor de landbouw bestemd ureum van de communautaire producenten die de klacht hadden ingediend, en slechts een gering gedeelte, overeenkomend met onderscheidenlijk 0,29 % en 2,06 % van het totale verbruik in de Gemeenschap, werd tegen bijzonder lage prijzen wederverkocht. In zoverre door deze laaggeprijsde verkopen al schade aan EG-producenten werd berokkend, overwoog de Raad dat zij deze schade aan zichzelf hadden toegebracht. Gezien het beperkte belang van de betrokken transacties, en het feit dat het merendeel van de invoer door de EG-producenten werd doorverkocht tegen prijzen die overeenkwamen met de eigen prijzen der EG-producenten, was de Raad van mening dat de betrokken producenten niet uitgesloten behoefden te worden van de bedrijfstak van de Gemeenschap in de zin van artikel 4, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2176/84. Aangezien evenwel de Portugese producent in 1986 zelf geen produktie van betekenis had gerealiseerd, heeft de Raad het passend geacht deze onderneming van de schadebeoordeling uit te sluiten.

Verschillende partijen die bij de uitkomst van deze procedures belang hadden, betoogden dat rekening diende te worden gehouden met goederen die na afloop van het onderzoektijdvak door EG-producenten met dumping waren ingevoerd. Dit argument dient te worden verworpen aangezien het strijdig zou zijn met artikel 7, lid 1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 — waarin wordt bepaald dat het onderzoek naar dumping de aan de inleiding van de procedure voorafgaande periode bestrijkt — om rekening te houden met na afloop van het onderzoektijdvak verrichte invoer met dumping.

(27) Geconstateerd werd dat, aannemende dat de tendens van de eerste negen maanden zich gedurende de laatste drie maanden van 1986 had doorgezet, het verbruik van ureum in de Gemeenschap tussen 1984 en 1986 was gestegen van 2 737 503 ton tot 3 734 977 ton, dat wil zeggen met ongeveer 36 % op de vrije markt, en van 2 108 503 ton tot 3 054 009 ton, dat wil zeggen met ongeveer 44 %, voor landbouwdoeleinden.

Bij een onderzoek naar de invloed van de invoer met dumping op de markt van de Gemeenschap werd geconstateerd dat de totale produktie van ureum van ongeveer 5 567 000 ton in 1984 tot 4 870 000 ton in 1985 en tot 4 313 000 ton in 1986 terugliep (aannemende dat de produktietrend van de eerste negen maanden van 1986 gedurende de laatste drie maanden van 1986 zou aanhouden), dus met onderscheidenlijk 12,5 % in 1985 en 11,4 % in 1986. De produktie van ureum dat voor de vrije markt beschikbaar was, dat wil zeggen de totale produktie zonder die voor niet-onafhankelijke gebruikers, liep van naar schatting 4 415 321 ton in 1984 terug tot naar schatting 3 710 000 ton in 1985 en naar schatting 3 228 000 ton in 1986, steeds aannemende dat de produktietrend van de eerste negen maanden van 1986 in de resterende maanden van 1986 zou aanhouden. Deze ontwikkeling zou in vergelijking met de voorafgaande jaren een vermindering van onderscheidenlijk 16 % en 13 % in 1985 en 1986 inhouden.

(28) De benuttingsgraad van de capaciteit in de EEG-bedrijfstak daalde van ongeveer 85 % in 1984 tot ongeveer 77 % in 1985 en vervolgens tot ongeveer 66 % in 1986. Afzonderlijke gegevens aangaande de capaciteitsbenutting met betrekking tot de produktie van ureum alleen voor de vrije markt, waren niet beschikbaar aangezien de cijfers met betrekking tot de produktiecapaciteit niet naar gelang van het toekomstige gebruik van het produkt werden onderscheiden.

(29) De totale verkopen in de Gemeenschap van in de Gemeenschap vervaardigd ureum stegen van ongeveer 3 587 000 ton in 1984 tot ongeveer 3 615 000 ton in 1985. In 1986 daalden zij tot ongeveer 3 461 000 ton (aannemende dat de tendens van de eerste negen maanden van 1986 in de laatste drie maanden van 1986 zou aanhouden), dus tot een peil dat 3,5 % onder dat van 1984 lag. De verkopen van de EG-producenten van ureum dat voor de vrije markt in de Gemeenschap bestemd was, liepen terug van 2 435 771 ton in 1984 tot 1 782 315 ton in de eerste negen maanden van 1986. Aannemende dat de trend van de verkopen van de eerste negen maanden van 1986 in de resterende drie maanden van 1986 gelijk zou blijven, zouden de verkopen in 1986 2 376 420 ton hebben bedragen, hetgeen overeenkomt met een afname van 2,44 % vergeleken met 1984. De verkopen van ureum voor landbouwdoeleinden bleven voor deze ondernemingen over hetzelfde tijdvak (1984-1986) stabiel.

De verkopen van de EG-producenten van ureum buiten de Gemeenschap vielen terug van ongeveer 1 901 000 ton in 1984 tot ongeveer 1 492 000 ton in 1985 en ongeveer 728 000 ton in 1986 (aannemende dat de tendens van de eerste negen maanden in de laatste drie maanden zou aanhouden).

(30) Het aandeel van de vrije ureummarkt in de Gemeenschap van de EG-producenten bedroeg in 1984 89 %. In 1985 daalde het tot 85,27 % en in de eerste negen maanden van 1986 daalde het verder, tot ongeveer 65 %. Het marktaandeel van ureum voor landbouwdoeleinden daalde voor deze producenten van ongeveer 87 % in 1984 tot ongeveer 83 % in 1985 en ongeveer 61 % in de eerste negen maanden van 1986.

In Frankrijk en Italië, welke landen vóór de toetreding van Spanje en Portugal tot de Gemeenschap de voornaamste markten voor landbouwureum vormden, viel het aandeel van de EG-producenten op de markt voor landbouwureum onderscheidenlijk terug van ongeveer 95 % en ongeveer 88 % in 1984 tot ongeveer 74 % en ongeveer 71 % in de eerste negen maanden van 1986.

In het Verenigd Koninkrijk daalde het marktaandeel van de binnenlandse producent van vrij op de markt verkrijgbaar ureum van ongeveer 44 % in 1984 tot ongeveer 39 % in de eerste negen maanden van 1986. In Ierland daalde het marktaandeel van de binnenlandse producent van ongeveer 78 % in 1984 tot ongeveer 54 % in de eerste negen maanden van 1986. Deze ontwikkeling weerspiegelt het feit dat de producenten van de Gemeenschap geen voordeel wisten te trekken uit het toegenomen verbruik, welke toename volledig naar de invoer met dumping ging.

(31) Wat de prijzen en winstgevendheid betreft, achtte de Commissie het dienstig de volgende factoren na te gaan :

i) De ontwikkeling van de verkoopprijzen waartegen de klagende producenten gedurende het gehele tijdvak van 1 juli 1985 tot en met 30 september 1986 in de Gemeenschap ureum hadden verkocht.

ii) De relaties tussen deze prijzen, de produktiekosten van de EG-producenten van ureum in deze periode en de winstgevendheid met betrekking tot hun verkopen van ureum in de Gemeenschap.

iii) De verhouding tussen de prijzen die door de klagende producenten in rekening werden gebracht en de prijzen waartegen de gedumpte produkten in de Gemeenschap werden verkocht.

Overwegende dat de bevindigen in de overwegingen 31 en 32 van Verordening (EEG) nr. 1289/87 met betrekking tot de Italiaanse en Franse markten na de instelling van het voorlopige antidumpingrecht niet wezenlijk werden aangevochten, worden deze door de Raad bevestigd.

(32) Na de instelling van het voorlopig recht heeft de Commissie nader onderzoek gedaan naar de positie van de EG-producenten in het Verenigd Koninkrijk en Ierland die onderscheidenlijk 6,4 % en 4 % van de markt van landbouwureum in de Gemeenschap vertegenwoordigen.

Met betrekking tot de binnenlandse producent in het Verenigd Koninkrijk werd geconstateerd dat de produktiekosten (per eenheid) in 1985 15 % hoger lagen dan in 1984 terwijl de gemiddelde nettoverkoopprijs gedurende hetzelfde tijdvak met ongeveer 13 % toenam. Tevens werd geconstateerd dat in de eerste negen maanden van 1986 de produktiekosten per eenheid in vergelijking met de eerste negen maanden van 1985 betrekkelijk stabiel bleven terwijl de gemiddelde nettoprijs per eenheid, na kortingen, met 17 % was gedaald. Eveneens werd geconstateerd dat zijn verkoopprijzen, vóór kortingen, op de binnenlandse markt van 1 juli 1985 tot en met 30 juni 1986 met 14,9 % waren gedaald, hetgeen tot een aanzienlijke daling van de winstgevendheid had geleid. Er werd geconstateerd dat deze producent in 1985 verlies begon te lijden en dat de verliezen in de eerste negen maanden van 1986 zeer sterk waren toegenomen. Bovendien werd met betrekking tot de verkopen gedurende het onderzoektijdvak een gewogen gemiddelde marge van 4,8 % prijsonderbieding aangetroffen.

In Ierland daalden de verkoopprijzen van de enige binnenlandse producent tussen januari 1986 en juni 1986, het tijdvak waarbinnen de gedumpte invoer voor het eerst een aanzienlijk marktaandeel bereikte, met 14,3 % en de verkopen van de Ierse producent daalden dienovereenkomstig. Op deze markt werden eveneens gewogen gemiddelde marges van prijsonderbieding van 18 tot 23 % aangetroffen.

De produktiekosten stegen voor deze producent tussen 1984 en 1985 met 41,6 %, terwijl de nettoverkoopprijzen op de binnenlandse markt met 7,5 % toenamen. De produktiekosten per eenheid waren gedurende de eerste negen maanden van 1986 in vergelijking met dezelfde periode van 1985 met 20,4 % gedaald, terwijl de gemiddelde verkoopprijs per eenheid, na kortingen, met 26,9 % was teruggelopen.

Ten aanzien van de winstgevendheid van deze producent werd geconstateerd dat zijn winst in 1985 met ongeveer 17 % en in de eerste negen maanden van 1986 met ongeveer 7 % was teruggevallen.

(33) Met betrekking tot de prijzen en winstgevendheid van de producenten in Spanje, bevestigt de Raad het in overweging 33 van Verordening (EEG) nr. 1289/87 ingenomen en niet aangevochten standpunt van de Commissie.

(34) Voor de vaststelling van de gevolgen van de invoer met dumping voor de bedrijfstak van de Gemeenschap werden de gevolgen van alle invoer met dumping uit alle betrokken landen in overweging genomen. Bij haar analyse of cumulatie passend was, overwoog de Commissie of de invoer met dumping in kwestie de aanmerkelijke schade die door de Gemeenschap werd geleden, versterkte. Ten behoeve van haar conclusie bezag de Commissie de vergelijkbaarheid van de ingevoerde produkten in termen van scheikundige en stoffelijke kenmerken, de mate waarin elk van de ingevoerde produkten in de Gemeenschap met het soortgelijke produkt van de communautaire bedrijfstak in mededinging was, de ingevoerde hoeveelheden en de toeneming in hoeveelheid van de invoer sedert 1984 uit elk der landen van uitvoer.

Met betrekking tot de vergelijkbaarheid van de ingevoerde produkten, die over het algemeen de vorm van klontjes hadden, werd geconstateerd dat de produkten zowel in de landbouwsector als in de technische sector onderling uitwisselbaar werden gebruikt, los van het land van herkomst, aangezien de scheikundige en stoffelijke kenmerken van de betrokken produkten zeer gelijkend waren. Eveneens werd geconstateerd dat het produkt van oorsprong uit elk der bij deze procedure betrokken landen van uitvoer in concurrentie stond met het produkt uit de Gemeenschap.

Met betrekking tot de invoer van het produkt van oorsprong uit Trinidad en Tobago werd aangevoerd dat deze niet in concurrentie was met het produkt van oorsprong uit de andere bij de procedure betrokken derde landen, aangezien het vervaardigde en naar de Gemeenschap uitgevoerde materiaal bestond uit de in korrels aangeboden variant, gebruikt voor vermenging tot gemengde meststoffen, terwijl de variant van oorsprong uit de andere bij deze procedure betrokken landen, en in de Gemeenschap verkocht, bestond uit in klontjes aangeboden materiaal. Voorts werd gesteld dat ureum in korrelvorm gewoonlijk tegen hogere prijzen werd verkocht dan voor in klontjes aangeboden ureum werden gerekend.

Er werd evenwel tijdens het onderzoek geconstateerd dat ureum in korrelvorm en in klontjesvorm soortgelijke produkten vormen. Op de eerste plaats zijn ureum in klontjesvorm en in korrelvorm scheikundig identiek. Ten tweede zijn stoffelijke verschillen zoals omvang per eenheid, pletweerstand of afslijpweerstand, niet echt van invloed op de onderlinge uitwisselbaarheid van de beide varianten. Er werd evenmin bewijsmateriaal aangetroffen waaruit bleek dat tijdens het onderzoektijdvak voor ureum in korrelvorm een opslag was betaald. Voor zover het de invoerprijzen van het produkt van oorsprong uit Trinidad en Tobago betreft, werd geconstateerd dat de gemiddelde door de exporteur uit Trinidad en Tobago gedurende het onderzoektijdvak in rekening gebrachte prijs niet hoger was dan de in dezelfde tijd door de meeste andere bij deze procedure betrokken exporteurs in rekening gebrachte prijs.

Wat de omvang van de invoer met dumping betreft, en in het bijzonder de stijging daarvan tussen 1984 en 1986, heeft de volgende ontwikkeling plaatsgevonden :

— Tsjechoslowakije :	+	24 %
— Duitse Democratische Republiek :	+	165 %
— Libië :	+	12 893 %
— Sowjetunie :	+	2 836 %
— Joegoslavië :	+	162 %.

Met betrekking tot de nieuwkomers op de markt, dat wil zeggen Koeweit, Saoedi-Arabië en Trinidad en Tobago, die in 1985 aanvingen met uitvoer naar de Gemeenschap, steeg de uitvoer tussen 1985 en 1986 als volgt :

— Koeweit :	+	316 %
— Saoedi-Arabië :	+	452 %
— Trinidad en Tobago :	+	389 %.

Op basis van deze analyse kwam de Commissie tot de gevolgtrekking dat ten dienste van een vaststelling van de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade rekening moest worden gehouden met de gecumuleerde gevolgen van de gedumpte invoer uit alle betrokken landen van uitvoer.

De Raad bevestigt deze bevindingen en gevolgtrekkingen.

(35) Onder deze omstandigheden constateert de Raad dat de bedrijfstak van de Gemeenschap als gevolg van de invoer met dumping aanmerkelijk is geschaad.

(36) Er is een onderzoek uitgevoerd om na te gaan of schade was berokkend door andere factoren zoals de over de gehele wereld merkbare verzadiging met ureum die volgens een aantal exporteurs en importeurs had geleid tot een algemene druk op de prijzen en een verlies van uitvoermarkten voor de producenten van de Gemeenschap. Voorts suggereerden sommige partijen dat, indien werd vastgesteld dat de EG-producenten moeilijkheden ondervonden, deze te wijten waren aan felle mededinging tussen de EG-producenten zelf en niet aan invoer uit derde landen.

Uit de beschikbare gegevens blijkt dat er sedert 1984 een aanzienlijke wereldwijde, niet gebruikte produktiecapaciteit en een overschot van produktie ten opzichte van verbruik van ureum en andere meststoffen heeft bestaan, hetgeen zelfs zonder invoer met dumping tot een prijsdaling in de Gemeenschap had kunnen leiden, in het bijzonder aangezien de markt voor meststoffen een zeer doorzichtige markt is waarin alle gegevens meestal vlot aan kopers en verkopers ter beschikking staan.

Tevens werd geconstateerd dat als gevolg van een gestegen produktiecapaciteit in derde landen, de EG-producenten een deel van hun uitvoermarkten verloren. De gevolgen van de invoer met dumping werden hierdoor door de bedrijfstak van de Gemeenschap nog sterker gevoeld. Bovendien moet rekening gehouden worden met het feit dat de invoer met dumping geheel de stijging in het verbruik heeft weten te dekken die de laatste drie jaren in de Gemeenschap is opgetreden (zie overweging 27).

Met betrekking tot de intracommunautaire verkopen werd geconstateerd dat er grote hoeveelheden ureum voor landbouwtoepassingen op de Franse markt zijn verkocht door EG-producenten die in andere Lid-Staten zijn gevestigd. Omdat ureum een zeer prijsgevoelig produkt is, moesten deze producenten hun uiteindelijke verkoopprijzen ook aanpassen aan die van de invoer met dumping door achteraf kortingen toe te kennen. In Italië vonden geen verkopen van betekenis door andere EG-producenten plaats.

Wat de invoer uit niet bij deze procedure betrokken derde landen betreft, onderzocht de Commissie alvorens deze procedure aan te vangen, het marktaandeel van elk dezer landen van uitvoer op de markt van de Gemeenschap, op basis van het door de klagers ingediende voorlopige bewijsmateriaal. De marktaandelen van deze landen werden niet belangrijk genoeg bevonden om wezenlijk bij te dragen aan de beweerde schade zodat zij niet in de oorspronkelijke procedure werden opgenomen.

Tevens werd betoogd dat rekening moest worden gehouden met uit niet bij deze procedure betrokken derde landen afkomstige invoer die na de inleiding van de onderhavige procedures aanzienlijk was gestegen.

De Commissie heeft wat dit aangaat in september 1987 een verzoek van de indiener van de klacht ontvangen waarin deze vraagt om de invoer uit Oostenrijk, Hongarije, Maleisië, Roemenië, de Verenigde Staten en Venezuela op te nemen in de onderhavige anti-dumpingprocedure. Hiertoe heeft de Commissie een bericht bekendgemaakt houdende uitbreiding van de procedure [1].

(37) Met betrekking tot de uitvoerprijzen die voor leveringen naar de Gemeenschap in rekening werden gebracht, betoogden verschillende exporteurs dat zij geen andere keuze hadden dan te verkopen tegen de lage prijzen die door de Commissie gedurende het onderzoek werden geconstateerd, als gevolg van het over de hele wereld gedrukte prijspeil van het produkt.

De Commissie heeft in dit verband tegenstrijdige gegevens aangetroffen waaruit bleek dat de prijzen buiten de Gemeenschap nu eens hoger en dan weer lager waren dan binnen de Gemeenschap. Hoe dit zij, de Raad bevestigt dat het feit dat de prijzen voor een bepaald produkt buiten de Gemeenschap gedrukt zijn, in geen enkele zin een rechtvaardiging vormt voor exporteurs om hun produkten binnen de Gemeenschap tegen dumpingprijzen te verkopen. Evenmin vormt het een reden om de bedrijfstak van de Gemeenschap niet te beschermen indien en wanneer is vastgesteld dat deze als gevolg van de gedumpte invoer aanzienlijke schade heeft geleden.

(38) De Raad heeft met de voorgaande feiten rekening gehouden en overwogen dat de sterke groei van de gedumpte invoer en de bijzonder lage prijzen waartegen deze in de Gemeenschap te koop werd aangeboden, belangrijke factoren vormden voor de bedrijfstak van de Gemeenschap om zijn prijzen neerwaarts aan te passen tot niveaus die onvoldoende waren om de bedrijfstak kostendekkend te laten werken. In het bijzonder voor een produkt als ureum, waarbij de aankoopprijs de bepalende factor lijkt te zijn en waarbij de klantenbinding met de leverancier van weinig of geen belang schijnt, moeten goedkope aanbiedingen van buitenaf wel ernstige negatieve gevolgen voor de binnenlandse bedrijfstak hebben, meer in het bijzonder omdat de producenten in dit geval geen voordeel kunnen trekken van een gestegen verbruik. Dit heeft de Raad tot de vaststelling gebracht dat ondanks de bestaande overcapaciteit en verzadiging van de markt, de gevolgen van de gedumpte invoer van ureum van oorsprong uit de in deze procedure betrokken landen, afzonderlijk genomen, aangemerkt dienen te worden als een vorm van aanmerkelijke schade voor de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap.

[1] PB nr. C 271 van 9. 10. 1987, blz. 4.

E. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

(39) De landbouwproducentenverenigingen voerden aan dat het niet in het belang van de Gemeenschap was maatregelen te nemen aangezien dit de door de landbouwers te betalen aankoopprijs van ureum zou verhogen. Er werd evenwel geen bewijsmateriaal overgelegd waaruit zou blijken dat beschermende maatregelen grote weerslag zouden hebben op de produktiekosten van de landbouwers of dat het hun onmogelijk zou zijn een dergelijke prijsverhoging aan de consumenten door te berekenen.

Spaanse gebruikers van ureum van het technische soort (aangewend voor de produktie van lijmen en harsen) stelden dat technisch ureum van definitieve maatregelen diende te worden uitgesloten omdat beschermende maatregelen ernstige gevolgen zouden hebben voor de produktie van lijmen en harsen in Spanje alsmede voor de gebruikers van de afgeleide produkten zoals de vervaardigers van vezelplaat. De onderhavige procedure betreft evenwel de invoer in de gehele Gemeenschap en niet alleen in Spanje. Soortgelijke opmerkingen zijn door de gebruikers van technisch ureum in andere Lid-Staten niet gemaakt. Ook zou de uitsluiting van de invoer van een speciale soort van het betrokken produkt in één Lid-Staat zeer moeilijk, zo niet ondoenlijk zijn om redenen van douanetoezicht.

Bovendien is niet bewezen dat de nadelen voor gebruikers van (landbouw- en technisch) ureum die het gevolg zouden kunnen zijn van het treffen van beschermende maatregelen, zwaarder zouden wegen dan de voordelen voor de Gemeenschap die zouden voortvloeien uit de invoering van beschermende maatregelen die gericht zijn op de totstandbrenging van marktvoorwaarden waaronder de communautaire producenten van ureum in staat zouden zijn het betrokken produkt in de Gemeenschap te vervaardigen en te verkopen, zonder als gevolg van omvangrijke invoer tegen dumpingprijzen grote verliezen te lijden.

(40) Er werd tevens gesteld dat beschermende maatregelen de EG-producenten van ureum niet zouden aanmoedigen hun verkoopprijzen van het betrokken produkt, naar aanleiding van de aanzienlijke sedert begin 1986 opgetreden prijsdaling voor gas, de voornaamste grondstof bij de vervaardiging van ureum, te verlagen. Toch werd geconstateerd dat gedurende het onderzoektijdvak de prijzen van de EG-producenten over het algemeen een grotere verlaging hadden gekend dan hun produktiekosten.

Eén exporteur voerde aan dat anti-dumpingmaatregelen in het onderhavige geval averechts zouden werken aangezien als gevolg van de verwachte verminderde invoer in de Gemeenschap, de mededinging op derde markten zou toenemen en derhalve zou leiden tot een verder verlies van uitvoer voor de EG-producenten. De Raad overwoog dat het moeilijk, zo niet onmogelijk was te voorspellen of beschermende maatregelen negatieve gevolgen voor de uitvoeractiviteiten van communautaire producenten zouden hebben.

(41) Voorts werd aangevoerd dat het niet in het belang van de Gemeenschap zou zijn beschermende maatregelen tegen bepaalde landen als Trinidad en Tobago, Joegoslavië, Koeweit en Saoedi-Arabië te nemen vanwege de speciale kenmerken van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en deze derde landen.

De Raad oordeelde dat, ofschoon goede betrekkingen met deze landen voor de Gemeenschap van groot belang zijn, normale handelsbetrekkingen inhouden dat verkopen niet tegen dumpingprijzen geschieden. De Gemeenschap zou bovendien discriminerend optreden indien zij wel beschermende maatregelen nam tegen exporteurs uit bepaalde landen die in de Gemeenschap tegen dumpingprijzen verkochten, doch niet tegen exporteurs uit andere landen die dezelfde praktijken bezigden.

(42) Gezien de bijzonder ernstige moeilijkheden voor de EG-bedrijfstak is de Commissie tot de gevolgtrekking gekomen dat in het belang van de Gemeenschap definitieve maatregelen genomen moeten worden.

De Raad bevestigt deze gevolgtrekking.

F. VERBINTENISSEN

(43) De volgende producenten/exporteurs hebben overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2176/84 verbintenissen aangeboden :

— Tsjechoslowakije :

Petrimex Foreign Trade Company Ltd (Bratislava),

— de Duitse Democratische Republiek :

Chemie-Export-Import (Berlijn),

— Trinidad en Tobago :

National Energy Corporation of Trinidad and Tobago Ltd (Port of Spain),

— Koeweit :

Petrochemical Industry Company (Koeweit),

— de Sowjetunie :

Sojuzpromexport (Moskou),

— Joegoslavië :

INA-Petrokemija (Kutina) en INA Commerce (Zagreb).

Deze verbintenissen waren voor de Commissie aanvaardbaar aangezien zij geacht werden de bedrijfstak van de Gemeenschap passende verlichting te bieden, omdat de toekomstige invoer van

ureum uit deze landen erdoor teruggebracht zal worden tot een redelijk aandeel in het EG-verbruik van ureum. Bovendien zijn dergelijke oplossingen, in zoverre zij betrekking hebben op ontwikkelingslanden, in overeenstemming met artikel 13 van de anti-dumpingcode van het GATT.

G. DEFINITIEF RECHT

(44) Met betrekking tot het betrokken produkt uit Libië en Saoedi-Arabië zouden maatregelen in de vorm van het instellen van definitieve anti-dumpingrechten moeten worden getroffen.

Gezien de omvang van de berokkende schade zal de hoogte van een dergelijk recht minder dienen te bedragen dan de uiteindelijk vastgestelde dumpingmarges, doch voldoende moeten zijn om de berokkende schade op te heffen.

(45) Ten einde de hoogte vast te stellen van het recht dat nodig is om de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade op te heffen, betrok de Raad in het bijzonder in zijn afweging de verkoopprijs die nodig is om de produktiekosten te dekken die gedurende het tijdvak 1 juli 1985 tot en met 30 september 1986 zijn gemaakt en om de bedrijfstak van de Gemeenschap een passende winstmarge te verschaffen, en het verschil tussen deze doelstelling en de invoerprijzen van gedumpt ureum in de Gemeenschap.

Na zorgvuldige afweging van deze elementen, achtte de Commissie het passend in Verordening (EEG) nr. 1289/87 het bedrag van het recht op een zodanig niveau vast te stellen dat een representatieve producent in de Gemeenschap in staat werd gesteld, op basis van de produktiekosten in de periode 1 juli 1985 tot en met 30 september 1986 zonder verlies te werken. Vanuit de bedrijfstak van de Gemeenschap voerde men evenwel aan dat dit niet juist was aangezien een producent van ureum of een soortgelijk produkt voor het doen van nieuwe investeringen gewoonlijk een winstmarge van ten minste 15 % behoeft. Gezien de aard van het betrokken produkt was de Raad echter van mening dat het niet gerechtvaardigd zou zijn een dergelijke winstmarge bij de produktiekosten op te tellen. Het werd derhalve redelijk geacht een winstmarge van 2,5 % toe te voegen, die nodig lijkt om een producent van ureum in staat te stellen een fabriek technisch op peil te houden. Bij het kiezen van de representatieve EG-producent werd rekening gehouden met de omvang van de onderneming, de verscheidenheid, de ouderdom en de efficiëntie van de produktie-installaties, en de totale produktiekosten. De Commissie heeft op deze grondslag de volgende rechtenpercentages berekend, te heffen op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard :

— Tsjechoslowakije :	19,5 %
— Duitse Democratische Republiek :	17,5 %
— Koeweit :	17,5 %
— Libië :	34,0 %
— Saoedi-Arabië :	40,0 %
— Sowjetunie :	45,9 %

(46) Aangezien de bovengenoemde exporteurs in de Duitse Democratische Republiek, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie de uitsluitende exporteurs van ureum in deze landen zijn, en hun verbintenissen alle uitvoer van het uit deze landen afkomstige produkt bestrijken, kan alle invoer van ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie van het definitieve recht worden uitgesloten.

In zoverre het de invoer van ureum van oorsprong uit Koeweit, Joegoslavië en Trinidad en Tobago betreft, werd geconstateerd dat de onderzochte exporteurs in feite de enige exporteurs naar de Gemeenschap vormden en dat het onwaarschijnlijk is dat andere exporteurs in deze landen naar de Gemeenschap zullen gaan uitvoeren. Deze landen kunnen derhalve eveneens van het definitieve antidumpingrecht worden uitgesloten.

H. INNING VAN HET VOORLOPIG RECHT

(47) Gezien de omvang van de geconstateerde dumpingmarges en de ernst van de schade voor de producenten van de Gemeenschap, acht de Raad het nodig dat de bedragen die als waarborg voor het voorlopige anti-dumpingrecht waren gestort, worden geïnd, hetzij in hun geheel, hetzij tot ten hoogste het bedrag van het definitief ingestelde recht in de gevallen waarin het bedrag van het definitieve recht minder bedraagt dan het bedrag van het voorlopige recht. Inning wordt met betrekking tot de produkten van oorsprong uit Trinidad en Tobago en uit Joegoslavië, in verband met de speciale en afwijkende behandeling in de zin van artikel 13 van de anti-dumpingcode van het GATT, evenwel niet dienstig geacht.

I. PROCEDURE

(48) Aangezien in het Raadgevend Comité bepaalde bezwaren werden gemaakt met betrekking tot de aanvaarding door de Commissie van verbintenissen die door exporteurs zijn aangeboden, werd een voorstel daaromtrent door de Commissie aan de Raad voorgelegd.

(49) De Raad heeft opgemerkt dat er ondertussen een aanvang is gemaakt met andere procedures betreffende hetzelfde produkt van oorsprong uit andere landen (zie overweging 36). De Raad is derhalve van oordeel dat de onderhavige maatregelen om die reden een overgangskarakter dragen en aan het einde van de lopende procedure opnieuw zullen moeten worden bezien.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Op de invoer van ureum, vallende onder de posten 31.02 B en ex 31.02 C van het gemeenschappelijk douanetarief, overeenkomende met NIMEXE-codes 31.02-15 en 31.02-80, van oorsprong uit Libië en Saoedi-Arabië, wordt een definitief anti-dumpingrecht ingesteld.

2. Het percentage van het definitieve anti-dumpingrecht op de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard, bedraagt :

— Libië : 34 %

— Saoedi-Arabië : 40 %.

3. De voor de heffing van douanerechten geldende bepalingen zijn van toepassing.

Artikel 2

1. De door onderstaande ondernemingen aangeboden verbintenissen worden aanvaard :

— Tsjechoslowakije :
Petrimex Foreign Trade Company Ltd (Bratislava)

— de Duitse Democratische Republiek :
Chemie-Export-Import (Berlijn)

— Trinidad en Tobago :
National Energy Corporation of Trinidad and Tobago Ltd (Port of Spain)

— Koeweit :
Petrochemical Industry Company (Koeweit)

— de Sowjetunie :
Sojuzpromexport (Moskou)

— Joegoslavië :
INA-Petrokemija (Kutina) en INA Commerce (Zagreb).

2. Het onderzoek met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, Joegoslavië, Koeweit, Trinidad en Tobago, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie wordt beëindigd.

Artikel 3

1. De bedragen die bij wijze van voorlopig anti-dumpingrecht ingevolge Verordening (EEG) nr. 1289/87 met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit Libië en Saoedi-Arabië als waarborg werden gestort, worden geïnd ten belope van de bedragen vastgesteld overeenkomstig artikel 1, lid 2.

2. De bedragen die bij wijze van voorlopig anti-dumpingrecht ingevolge Verordening (EEG) nr. 1289/87 met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit de Duitse Democratische Republiek, Koeweit, Tsjechoslowakije en de Sowjetunie als waarborg werden gestort, worden tot ten hoogste de navolgende percentages van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, niet ingeklaard, geïnd :

— Tsjechoslowakije :	19,5 %
— Duitse Democratische Republiek	17,5 %
— Koeweit :	17,5 %
— Sowjetunie :	45,9 %.

3. De bedragen die bij wijze van voorlopig anti-dumpingrecht ingevolge Verordening (EEG) nr. 1289/87 als waarborg werden gestort met betrekking tot de invoer van ureum van oorsprong uit Joegoslavië en Trinidad en Tobago, zullen worden terugbetaald.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 4 november 1987.

Voor de Raad

De Voorzitter

U. ELLEMANN-JENSEN